ה רב ששת אמר לומר שאינו עובר עליו

מתיב רמי בר חמא שמצותו כל שלשים יום

מכאן ואילך או פודהו או עורפו מאי לאו מצוה

לשהותו כל שלשים יום לא מצוה "לפדותו

כל שלשים יום אי הכי מכאן ואילך או פודהו

או עובר עליו מיבעי ליה יו אלא אמר רבא לא

קשיא הא רבי אליעזר דמקשי הא רבנן דלא

מקשי: מתני' בלא רצה לפדותו יעורפו

מאחוריו וקוברוי ימצות הפדייה קודמת

למצות עריפה שנאמר יאם לא תפדה וערפתו

ימצות יעידה קודמת למצות הפדייה שנאמר

מצותי הייבום באשר לא יעדה והפדה "מצותי הייבום

קודמת למצות חליצה בראשונה שהיו

מתכוונין לשם מצוח ועכשיו שאין מתכוונין

לשם מצוה אמרו מצות חליצה קודמת למצות

יבום מצותס יהגאולה באדון הוא קודם לכל

אדם שנאמר יואם לא יגאל ונמכר בערכך:

הדרן עלך הלוקח עובר חמורו

הלוקח יעובר פרתו של עובד כוכבים

יוהמשתתף לו "והמקבל ממנו והנותן לו

בקבלה פמור מן הבכורה שנאמר בישראל

אבל לא באחרים הכהנים והלוים חייבים

שלא נפטרו מבכור בהמה מהורה אלא (6)

מפריון הבן ומפטר חמור: גמ' מאי איריא

דתני עובר חמורו ברישא והדר תני עובר

פרתו ליתני ברישא עובר פרתו דקדושת הגוף

הוא והדר ליתני עובר חמורו דקדושת דמים

הוא אמרי במערבא איבעית אימא" איידי

דחביבא ליה כדרבי חנינא ואי בעית אימא

איידי דזומרן מיליה דבהמה ממאה כי פסיק

ושדי לה אמר ר' יצחק בר נחמני אמר ריש

לקיש משום ר' אושעיא בישראל שנתן מעות

לעובד כוכבים בבהמתו בדיניהם אע"פ שלא

והמוכר לו אע"פ שאינו רשאי

עו א מייי פיייצ מהכנות בכורים הלכה ו סמג עשיון קמה קמו טוש"ע יי"ד סימן שכא סעיף א: ב [מייי שם הלכה א והלכה ז]: עד ג מייי שם הלכה א טוש"ע שם סעיף יב: עם ד מיי׳ פ״ד מהלכות עבדים

פ״ד מהנכות עבו הלכה 1: פ״א מהלכות יז הלכה ב טוש"ע אה"ע סיי

קסה סע"ח: בא ו מיי׳ פ״ה מהלכות ערכין מלכה א:

א ז מיי פ"ד מהלכות בכורות הלכה ב סמג עשין קמה קמו: ב ח מיי שם הלכה א וסמג שם נוש"ע י"ד סי" של סעיף ג: ג ט מיי׳ שם הלכה ג טוש״ע

שם התכה ג טושיע אם סעיף ז: י מיי פ"א מהלכות בכורות הלכה ז טוש"ע י"ד סימן שכ :סעיף א קעיף מ. ה ב מיי' פ"ד שם הלכה ה

מוש"ע שם סעיף ו: ו ל מיי פ"ה מהלכות עבדים הלכה א טוש"ע י"ד סי רסן :סעיף כג

גליון הש"ם

, תום' ד"ה מה וכו' עד דממא שמרא לידיה. עיין קדושין יד ע"ב תד"ה הואיל:

שימה מקובצת ורב ששת אמר לומר שאינו

תן רב ששת אמר לומר שאינו עובר עליו. כלומר ודאי גם למצוה מצוה לאלתר כדקתני ברייתא קמייתא והאי דקתני אין בפטר חמור פחות מל', לענין . יאינו עובר אם מאחר לפדותו ל׳ אבל מכאן ואילך עובר עד לי אבל מכאן ואילן עובר עליו אם אין פודהו או עורפו וצ"ע כיון דמצוה לפדותו לאלתר אלמא לא יליף כלל מפדיון הבן א"כ מנ"ל הא דמלי מפריון הבן אייב מנייל הא ומקריו [יום ואילך] עובר ומה שיעור דל' יום וצ"ל דמדרבנן בעלמא: 2) אלא אמר רבא ל"ק הא ר"א דמקיש וכוי. צ"ל דובא לא ס"ל כר"נ דאמר מצוה להשהותו ר"א הא ר"א הוצרך לומר הא ר"א . זא רבנן ל) דלר"נ ניחא הך ברייתא דמצוה להשהותו ודאי מצינן לפרושי דשנוי׳ באפי נפשה קמשני ולא נימא דהא יקתני אין בפטר חמור פחות מל׳ דקתני אין בפטר המור פחות מל"
מיירי לומו שאינו עובר עליו
כר"ש אלא כר"א ובדיעבד נמי
אינו פדרי אם פדהו תוך לי יום
או למצוה מיהת דמצוה
להשהותו דהך פדיון דפטר
מהור אלתר כרבנן ובקונטי כתב לא כר״נ מתרצא אלא כרב זיצוניות: גן מה עמיתך בחדא אף עובד כוכבים בחדא. מכאן . זיה קשה לר״י על שהיה מפרש תיין קשור לדי על שוויה מפוש בפ״ק דקדושין גבי הא דקאמר התם מכסף מקנתו בכסף הוא נקנה פירוש העבד עברי לעובד לוכבים ואינו נקנה בתורת תבואה וכלים פירוש חליפין ונראה לר"י משום דעובד ונראה לד"י משום דעובר כוכבים קונה שפיר שאר קניינין בחליפין מדמיעט התם עבד עברי דאינו נקנה לעובד כוכבים בחליפין ואם אין עובד כוכבים . קונה בשום מקום בחליפין אמאי קונוז בשום מקום בודיפין אמאי אצטריך קרא למעוטי גבי עבד עברי אלא ש״מ דעובד כוכבים עברי אלא ש"מ דעובד כוכבים קונה בחליפין והשתא קשה לר"י מאי האי דקאמר הכא ישראל בחדא אף עובד כוכבים בחדא בחדא אף עובד כוכבים בחדא עובד כוכבים בחדא עובד כוכבים נמי נקנה בחלפין ואור"י דה"נ קאמה גם ישראל בחדא אעפ"י שקנה גם בחליפין וטעמא דלא חשיב אלא . הני קנינין דכתיב בקרא משיכה ליתן ומתוך כך ניחא קושיא אחרת שמקשה התם ר״י גבי הא דהכא דהיכי ס״ד דנילף משדה עפרון שתקנה אשה בחליפין והלא שדה עפרוז לא מיקניא

מצות חליצה קודמת. מה שפי׳ רנינו חננאל פי׳ פרק החולץ (יכמות דף לט:): **מצות** גאולה קודמת בארון שנאמר ואם לא יגאל. בערכין פרק המקדיש שדהו (דף מ.) מפ' טעם אחר דבעלים קודמין לפי שמוסיפין חומש והתם פריך לה ומשני: הדרן עלך הלוקח עובר חמורו הלוקח. קנה וחייבת בבכורה.

ואע"ג דשמעינן קנה אינטריך לאשמועינן דחייבת בבכורה דלא תימא קנה יו מספק או מדרבנן קמ"ל דקנה קנין גמור: מה אחווה נקנית בכסף ובשמר ובחזקה. פירוש כשקונה מישראל אף עבד כנעני כן כשקונין מישראל אבל בעובד כוכבים לא מסתבר שיועיל שטר לפי שקנין שטר לא שייך בעובד כוכבים כדאמרי פ' חוקת הבתים (ב"ב דף נד:) עובד כוכבים מכי מטא זוזי לידיה איסתליה ליה וישראל לא קני ° עד דמטא שטרא לידיה: מיד עמיתך במשיבה הא מיד עובד כוכבים בכסף. ול״ת דלמא הא מיד ש עובד כוכבים בשטר ובחזקה דחוקה נמי שייכא במטלטלין אם עשה בהן שום תיקון כעין נעל וגדר ופרץ בקרקע יו י"ל דשני קנייני" הללו הויין מלויין ושייכי זה במוכר וזה בלוקח שוה נותן מעות וזה מושך אללו החפץ וכן לרבי יוחנו בסמוך י דדרשינן איפכא מיד עמיתך בכסף הא לעובד כוכבים במשיכה וא"ת מנלן שהן חשובין קנין כלל דמוקמינן מסברא קנינין דקרא בהני י"ל דאשכחן כסף שקונה במקום אחר בקרקע ובהקדש

ומשיכה במציחה והפקר: אימא לעובד כוכבים כלל כלל לא קל וחומר אם גופו קני ממונו לא כל שכן. וח"ת דלמח בחליפין דהוא מקני ממונו כדדריש בקדושין (דף ח.) מכסף מקנתו בכסף הוא נקנה ואינו נקנה בתורת תבואה וכלים ומאי נינהו חליפין ובעבד עברי הנמכר לעובד כוכבים כתיב האי קרא משמע הא שאר כגון מטלטלין קונה עובד כוכבים בחליפין וי"ל דחי לח אשכחן כסף או משיכה בעובד כוכבים לא הוה מוקמינן ליה בחליפין ס ועי"ל האי דהאמר עובד כוכבים בחדא לאו בחליפין ששוה בעובד כוכבים ובישראל מיירי אלא בקנין חדש כגון כסף או משיכה: (לעיל) יאם גופו הני. אם גופו דישראל קני ליה עובד כוכבים בכסף כו' מדלא פריך הכא אם כן אפי׳ בשטר וחזקה נמי כדפריך לעיל יש ראיה לפר"ת דמפרש פרק קמא דקדושין (דף יד:) אשכחן עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים שכל קניינו בכסף כלומר כל קנינו דעובד כוכבים בעבד עברי בכסף כדכתיב (ויקרא כה) מכסף מקנתו ולא בשטר וחזקה כדמוכח הכא ובקונטרס פי׳ שם דכל דבר הניינו בכסף כדדרשינן הכא מיד עמיתך במשיכה הא מיד עובד כוכבים בכסף וקשה דהאי דרשא לריש לקיש היא והלכה כר׳ יוחנן וא״ת אכתי עובד כוכבי׳ קונה ישראל בחזקה כדאמר גיטין (דף לח.) מנין לעובד כוכבים שקונה ישראל בחוקה שנאמר וישב ממנו שבי י"ל דהחיא חזקה כשיש מלחמה הוא והוא הדין ממונו כדאמר חולין (דף

דבר בחליפין והא דלא חשיב ליה משום דלא חשיב אלא הני דכתיבי בקרא וכן ראיתי בשם ר׳ יהודה כתוב שראה את ר״י רבו שהורה הלכה למעשה באדם ששלח עובד כוכבים להביא מעותיו המופקדים לו ביד חבירו וכתב בה וקנינא מן פלוני בר פלוני במנא דכשר למקני׳ ביה המעשה באדם ששלח עובד כוכבים להביא מעוחני המופקרים לו ביד חבירו וכתב בה וקנינא מן פלוני בר פלוני במנא דכשר למקני ביה והיינו חליפין ומיהו יש לגמגם דהיאך עשאה ע"י עובד כוכבים הא קי"ל שליח שויה ואין שליחות לעובד כוכבים ומיהו מאחר שקנה העובד כוכבים בחליפין מיד הישראל המורשה אין לנפקד לחוש שמא יתבעו המפקיד לרין ובפ"ק דקדושין האוכתי. תוס" היצוניות: זן אמרת ק"ו גופו קונה ממונו לא כ"ש וא"ת אמאי לא קאמר כסף דישראל יוכיח דגופו של ישראל קנוי בו ואן ממונו דישראל קנוי בו וה"ג קאמר לעיל ו"י"ל דאין זה סברא שלא יהיה שום קנין בממון דעובד כוכבים דלגבי זה אין לומר יוכיח דדוקא לעיל דבעי למילף קנין שיועיל במטלטלין שייך לומר ישראל יוכיח. תוס" חיצוניות: סן דלא תימא קנה ואור"י דהוה ס"ד דקנה מספק והכהן לא יוכל להוציא מידו הבכור מטעם ספק קמ"ל דחייב בבכורה ודאי שהקנין קנין גמור ולהכי תנא גמי בתר הכי אעפ"י שלא משך קנה ופטורה מן הבכורה ע"כ: זן ישל דב' קנינים וכו' וז"ל תוס' חיצוניות וי"ל דפשיטא ליה דלית לן לרבויי אלא משיכה וכסף שאלו הקנינים רגילים בני אדם לעשות לישא וליתן בהם ולכך פשיטא ליה דאתא לרבויי כסף או משיכה ושמא י"ל דדוקא כסף משוי למשיכה משום דשכיחי חד בלוקח וחד במוכר שהמוכר מקבל המעות והלוקח מושך אצלו הלכך דמו אהדדי טפי משאר קנינים:

מה

ם:) עמון ומואב טיהרו בסיחון:

רב ששת אמר. לעולם מצות פדיון (ד) לאלתר והאי דקתני אין בערכין ופטר חמור פחות משלשים שאינו עובר עליו עד שלשים יום מכאן ואילך עובר: מאי לאו מלוה להשהוחו. כרב נחמן וקשיא לרב ששת: מצוה לפדותו. דמלאלתר עד שלשים הוי זמן פדייה ומכאן ואילך

いかちゃ

עובר: אלא אמר רבא. לעולם מצוה לשהותו ואפי׳ הכי כרב נחמו לא מתרילנא ולא קשיא הא דקתני שלשים יום מלוה לשהותו: רבי אליעור הוא דמהיש. בכור בהמה טמאה לבכור אדם: והא. דקתני לאלתר רבנו (ס) היא דמתניתיו דלא מקשו: מתני מלות יעידה באמה העבריה שייעדנה אדון לאשה: קודמת למלות פדייה. שהיא פודה עלמה: חשר לח יעדה והפדה. חם יעדה זה מוטב: עלשיו מלות חלילה קודמת. שהמייבם את יבמתו שלא לשם מלוה פוגע באיסור אשת אח: באדון. (ו) במתפים בהמה טמאה לבדק הבית מלות פדייתה באדון קודם לכל אדם:

הדרן עלך הלוקח עובר חמורו

הלוקח עובר פרתו לנוודד למכור りかせつ כוכבים (ו) בהמה: גבו' לדרבי הנינא. בפ׳ קמא (לעיל ה:) מה נשתנו פטרי חמורים מפטרי סוסים וגמלים כו': דווטרן מיליה. דלא מיירי בפטר חמור אלא פרקא קמא וכולה מסכתא איירי בבכור בהמה טהורה: בבהמתו. בעדרו: בדיניהן. דיינינן ליה בדיניהן ולקמן מפרש מאי היא: אחווה נקנית בכסף ובשטר ובחוקה. מכי דייש אמילרי כדאמרינן בפ"ק לקלושין (לף כו.): וממונו במשיכה. מטלטלין אין נקנין אלא במשיכה במסכת קדושין (דף כו.): מיד עמיסך. משמע מיד ליד דהיינו משיכה: כלל כלל לא. עד שתבא לרשותו של ישראל לא קני: ואימא או בהא או בהא. והכי משמע קרא מיד עמיתך הוא דבמשיכה ולא בכסף הא מיד עובד כוכבים באיזה שתרלה ונשמע מיניה דהיכא דמשך ולא נתן מעו' נמי קני: מה

משך קנה וחייבת בבכורה ועובד כוכבים שנתו מעות לישראל בבהמתו בדיניהם אע"פ שלא משך קנה ופטור מן הבכורה אמר מר ישראל שנתן מעות לעובד כוכבים בדיניהם אף על פי שלא משך קנה וחייבת בבכורה מאי בדיניהם אי נימא בדיניהם דגופיה דאתי בקל וחומר אם גופיה קני ליה ישראל בכסף דכתיב ⁴לרשת אחוזה® הקישו הכתוב לאחוזה מה אחוזה נקנית בכסף ובשטר ובחזקה לאף עבד כנעני נקנה בכסף ממונו לא כל שכן הוא אם כן אפי' בשמר ובחוקה נמי ועוד ישראל מישראל יוכיחו דגופיה קני ליה בכסף ממונו במשיכה אלא אמר אביי בדיניהם שפסקה להם תורה זאו קנה מיד עמיתך מיד עמיתך הוא דבמשיכה הא מיד עובד כוכבים בכסף ואימא מיד עובד כוכבים כלל כלל לא אמרי לא ס"ד ק"ו הוא אם גופו קונה ממונו לא כ"ש ואימא מיד עובד כוכבים עד דאיכא תרתי אמרי ולאו ק"ו הוא גופו באחת ממונו בשתים ואימא או בהא או בהא דומיא דעמיתך 🍳 מה עמיתך בחדא אף עובד כוכבים נמי בחדא אמר מר ועובד כוכבים שנתן מעות לישראל בבהמתו בדיניהן אע"פ שלא משך קנה ופטור מן הבכורה מאי בדיניהן אילימא בדיניהן דגופיה משום דאתי בק"ו אם גופו (ג' שראל קני ליה בכסף דכתיב •מכסף מקנתו ממונו לא כ"ש שראל מישראל יוכיחו דגופו קני בכסף ממונו במשיכה אלא אמר אביי בדיניהם שפסקה להם תורה יוכי תמכרו ממכר לעמיתך לעמיתך במשיכה הא לעובד כוכבים בכסף ואימא לעובד כוכבים כלל כלל לא יז אמרי לאו ק"ו הוא אם גופו קנה ממונו לא כ"ש אימא לעובד כוכבים עד דאיכא תרתי לאו ק"ו הוא גופו באחר ממונו בשתים ואימא או בהא או בהא דומיא דעמיתך

 הוספתם פימ הייר ע"שן,
 [במשנה שבמשניות אימא עורפו בקופין ופי הר"ב קופין סכין גדול כמין גדול קטן וכו"ן, ג) [ע" מוס׳ ערכין כו. ד"ה מאין, ד) יבמות לט: כתובות סד., ה) [ערכין כו.], 1) [לעיל ד.], 1) [יבמות ב: וש"ג], (נעיל ד.], ז) [יבמות ב: וש"ל],
 קדושין כב:], ט) עובד כוכבים
 בחוקה דחוקה כלילל"ק, י) דרשיין
 ל"ק, כ) והא דקאמר אף עובד
 כוכבים נמי בחדא לאו בחליפין מיירי שוה קנין חדש אלא בקנין ששוה בעובד כוכבים ובישראל כגון כסף או משיכה כדאמריי לעיל הס"ד לור משיכה כל לולור לפיל הפי ב, ל"ק, () עי׳ בס׳ בני יעקב סי׳ ב,

תורה אור השלם

 וְכָל פָּטֶר חֲמֹר תִּפְּדָּה בְשֶׂה
 וְאָם לֹא תִפְּדֶה וַעֲרְפְתוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֵיךְ תִּפְּדֶּה:

2. אָם רְעָה בָּעִינֵי אֲלְיָהְ אֲלְי לוֹ יְעָרָה וְהָפְּדָּה לְעַם נְּבְרִי ל יִמְשׁל לְמְכְרָה בְּבִגִּדוֹ בָה:

שמות כא ח 3. ואם בבהמה הטמאה ופדה כ. וְאָם בַּבְּנֵתְּיְה וַשְּׁמֵאָּה יְבָּוְהְּ לא יִגְאֵל וְנִמְכַּר בְּעֶרְכֶּךְּ: לא יִגְאֵל וְנִמְכַּר בְּעֶרְכֶּךְּ:

4. וִהְתְנַחַלְתָּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם 4. וְהַתְנַחַלְתָּם אֹתָם אָחַרִיכָּם לְּרֶשֶׁת אָחָזְה לְּעַלְם בְּתָבְינָם לְּרֶשֶׁת אָחָזָה לְּעַלְם ישְׁרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא תְרָדָּה ישְׁרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא תְרָדָּה ישראל איש באחיו לא תרדה בו בְּפֶרְה: ויקרא כה מו בו בְּפֶרְה: מיבר מעובר לְעַמִיתְר או קנה מיִד עַמִיתָר אל תונו איש את אַחייו. ויקרא כה יד אם עוד רבות בשנים לְפִיתָן השיב נְאַלְתוֹ מַכַּסְף מַקְּתוֹ. ויקרא כה נא ישיב נְאַלְתוֹ מַכַּסף מַקְרְתוֹ.

הגהות הב"ח

(h) במשנה הכהנים ולוים חיינים לא נפטרו: (ב) גמ' פסיק ושדי לה. נ"ב ובשבועות ובנדרים וקד' וה. נייצ וכשנועות ונגדרים היחת הכייג פסיק שרי להו ע"א ברש"י: (ג) שם אם גופו של ישראל קני ליה בכסף דכתיב מכסף מקומו: (ד) רש"י ד"ה רב של זכר פדיון פטר חבור הלתר: (ד) ד"ה והא ורני רבן הדממני. בינא בילא (נ) ד"ה דמתני' היא דלא: (ו) ד' לבדק המתפים בהמה לבדק כצ"ל ומיבת טמאה נמחק: (1) ד"ה שאינו וכו' בהמה גסה :קמ״ק

רבינו גרשום

רב ששת אמר. מאי ופדיון פטר חמור לאלתר לומר שאם פדאו קודם ל' אינו עובר עליו אנ״ג דפראו שלא בזמן מצותו: אע״ג דפראו שלא בזמן מצותו: מאי מצותו כל ל׳ דקאמר לאו מצוה לשהותו כל שלשים קודם שיפדנו אלמא דאם פדאו קודם עובר עליו: לא מצוה לפדותו כובו עליו: לא מבווו לפוחוו כל שלשים קאמר דבתוך לי עד ל' הוי זמן פדייתו ואם לא פדאו עד ל': עובר עליו מיכן ואילך אי הכי. כיון דמוקמת דמצוה לפדותו כל ל׳. האי דקתני מיכן ואילך (מל' ואילך) או פודהו או עורפו. מיכן ואילך b) או עורפו או עובר עליו מיבעי ליה משום דכבר עבר זמן . פדייתו אלא מדתני או פודהו או עורפו ש"מ משום הכי או או עוו פו שיים משום זוכי או פודהו דמיכן ואילך הוי זמן פדייתו אלמא דמצוה לשהותו וליתא לדרב ששת דאמר לומר שאינו עובר עליו ולטעמיך . קשיא אהדדי: אלא אמר רבא קט א אחר לא אומר באין לא קשיא הא דתני ובפדיון הבן ובפטר חמור פחות מל' היינו ר' אליעזר דמקיש בכור בהמה טמאה לבכור אדם דכתיב אך . פדה תפדה וגו' והא דתני ופדיון . פטר חמור לאלתר היינו רבנז פטר זומה לאלוגו זיינה רבנן דלא מקשי: לשם מצוה. לבנות בית אחיו: בראשונה. כשהיו אנשים כשרים ועכשיו שאין מתכוונין לשם מצוה. אלא לשם בעילה: אמרו מצות חליצה הודמת. דריוז דלא רטיל לשת

אין מוסיפין חומש דכתיב ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמישיתו עליו ואם לא גאל (באדם) [בבעלים] נמכר בערכך לכל אדם: מליק פירקא

לא נפטרו אלא מפדיון הבן ופטר חמור. כדאמר בפרקין דלעיל אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה את שישנו בבכור אדם ישנו בכבור בהמה טמאה כרי אלמא דלא נפטרו אלא מאלו ב' דיעין: דקדושת הגוף. דאינו בר פדייה: שישנו בבכור אדם ישנו בכבור בהמה טמאה כרי אלמא דלא נפטרו אלא מאלו ב' דיעין: דקדושת הגוף. דאינו בר פדייה: איידי דווטרן מילתא (ודליכא ב') [דלא מיירי ביה] אלא בפרך ראשון אבל כולה מסכתא מיירי בככור בהמה טהורה: בדיניה'. כלומ' כל סחורה שיש יד עובד כוכבים באמצע בעי למיזל אחר דינו ואזליגן בתר דיניהן ומעות קונות: אילימא בדיני דגופו. דעובר כוכבים דנקנה לישראל בכסף דהקישו הכתוב. לאחוזה דכתיב והתנחלתם וגר׳ מה אחוזה נקנית בכסף בשטר ובחזקה אף עבד כנעני: ועוד מכסף מקנתו משמע בין ישראל לעובד כוכבים בין עובד כוכבים לישראל בכסף: ממונו בהמתו לא כ״ש. מיהא לא שמעי׳ ישראל מישראל יוכיח דגופו קני ליה בכסף כדאמרן מכסף מקנתו וממונו במשיכה: מיד עמיתך הוא דבמשיכה דכתיב מיד דבר הניתן מיד ליד. מיד עובד כוכבים מכסף: ואימא דלהכי אתא קרא מיד עמיתך הוא דליקני מיד עובד כוכבים כלל כלל לא דאם רוצה העובד כוכבים לחזור בו יכול